

אהדיא"ל עומד תחת זהריא"ל והם כלולים יחד למשוה את כל הנשמות שיש להן חלק לעוה"ב

וְכַד אֶתְסָדֵר הָאֵי רוּחָא בְּכָל אֵינּוֹן תְּתַאֲיִן וְנִהִיר וכאשר

זה הרוח זהריא"ל נסדר בכל אותם היכלות התחתונים ומאיר על ידם, **בְּדִין**

אֶפִּיק מִנִּיה נְהוּרָא חָד, דִּי שְׁמִיה אֶקְרִיא"ל (ס"א אֶהֱדִיא"ל)

או יוצא ממנו אור אחד ששמו אהדיא"ל על שם שהוא מושח את הנשמות בשמן משחת

קודש ואהדיא"ל מלשון משיחה (כמבואר ברש"י שבועות מז:): **וְהָאֵי כְּלִיל**

בְּרוּחָא דָּא והוא כלול ברוח זה של זהריא"ל כלומר שאינו נפרד ומתפשט ממנו אלא

הם כלולים יחד, **הָאֵי קְיִימָא תְּחוּת** (ס"א הָאֵי) **רוּחָא**, והם נעשים שני

מאורות זה למטה מזה כי אהדיא"ל עומד תמיד תחת הרוח של זהריא"ל **לְאַמְשָׁחָא**

(ס"א לְאַמְשָׁחָא) **לְכָל אֵינּוֹן נְשָׁמְתִין דְּסִלְקִין, דְּאִית לֹון**

חוּלְקָא בְּעֵלְמָא דְּאִתִּי, וְאֶתְחֻזִּין לְסִלְקָא לְעֵילָא להמשיך

ממנו הארת שמן המשחה שנמשכת לזהריא"ל דרך הבינה ומשם לאהדיא"ל כדי למשוה בה

את כל הנשמות העולות להיכל זה שיש להם חלק לעולם הבא וראויות לעלות למעלה.

הנשמה שעסקה בתורה בעולם הזה וזוכה לעלות להיכל השלישי נמשחת בשמן

המשחה וטובלת פעם נוספת בנהר דינור ועולה אל מיכא"ל לקרבן להקב"ה

בְּגִין דְּכַד נְשָׁמְתָא סִלְקָא, וְעָאֵלַת בְּאֵינּוֹן הֵיכְלִין

תְּתַאֲיִן לפי שכאשר הנשמה עולה ונכנסת תחילה באותם שני היכלות

תחתונים, **רְשִׁימָא אִיהִי בְּעֵשְׂרִין וְתֵרִין אֶתְוֹן דְּאוּרִייתָא**

הלימוד היומי

היא רשומה בכ"ב אותיות התורה, **דְּרִשִּׁימִין בְּהַאי נְשָׁמְתָא** שרשומים בה על ידי מה שעסקה בתורה בהיותה בעולם הזה, והיינו שמתלבשת בלבוש הנעשה מכ"ב אותיות התורה לאחר שטבלה בהיכל השני בנהר דינור. **וְכַד נְשָׁמְתָא זְכָאת וְקָמַת קַמִּיָּה דְּהַהוּא רוּחָא** וכאשר זוכה הנשמה ועולה להיכל השלישי לפני אותו הרוח זהריא"ל, **דָּא מְמַנָּא אֲהֵדִיא"ל מִשַׁח לֹוֹן** זה הממונה אהדיא"ל העומד תחת זהריא"ל וכלול בו מושח אותם בשמן המשחה ומאיר בהם אור גדול. **וְסִלְקִין וְעָאֲלִין בְּהַהוּא נְהַר דִּינֹור** ושוב נכנסים וטובלים פעם נוספת בנהר דינור שבהיכל הרביעי הנקרא היכל הזכות והוא נהר דק יותר מהנהר שבהיכל השני (רמ"ק) **וְסִלְקִין וְאֲתִקְרִיבוּ לְקַרְבָּנָא** ועולים מהטבילה להיכל השישי הנקרא היכל הרצון ומיכאל מקריבם שם לקרבן לעמוד לפני השי"ת תמיד [סה].

אור הרשב"י

אנו אומרים "ואשי ישראל תקבל ברצון"? אלא דזה קאי על מה שמיכאל מקריב, או נשמותיהן של צדיקים, או כבשים של אש. וובט"ו (סי' ק"ב ס"א) כתב שפירוש זה הוא המוכתר מכל הפירושים. וכתב הבית יוסף (או"ח סי' ק"ב) דלפי המדרש שהוא מקריב נשמותיהן של צדיקים, יש לפרש "ואשי ישראל", אשי מלשון איש ואנשים, והיינו נפשות ישראל תקבל ברצון.

במטה משה ועוד אחרונים כתבו בשם רבי יצחק הלוי מנרמייזא שלפירוש המדרש כי מיכאל מקריב נשמות הצדיקים, אין לומר 'מהרה' כאילו ח"ו מתפלל על כך שהצדיקים ימותו מהרה ויעלו לקרבן, אמנם בשו"ע הרב

[סה] כמו שמובא בגמרא מנחות (ק). על הפסוק "הנה אני בונה בית לשם ה' אלהי להקדיש לו להקטיר לפניו קטרת סמים ומערכת תמיד ועלות לבקר ולערב לשבתות ולחדשים ולמועדי ה' אלהינו לעולם זאת על ישראל" (דברי הימים ב פרק ב פסוק ג). א"ר גידל אמר רב זה מזבח בנוי ומיכאל שר הגדול עומד ומקריב עליו קרבן וביארו התוס' שם וז"ל: מדרשות חלוקין יש מי שאומר נשמותיהן של צדיקים ויש מי שאומר כבשים של אש, והיינו דאמרינן בשמונה עשרה בעבודה ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון וכו' עכ"ל. והיינו דקשה הלא אין לנו ניהוחים אשים וקרבתות, והאיך

אור הרשב"י

ודבר מבהיל ראיתי בדרושי הצ"ח (דרוש כב) שכתב בזה הלשון: והנה מי שאינו מתפלל בבית הכנסת מפסיד גם בשעת מיתתו כי מיכאל כה"ג מקריב נשמות של צדיקים למעלה, שזה הפירוש ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון, ולכך דבוק אשי ישראל ותפלתם שאם מתקבלת תפלתם דהיינו שהתפללו בבית הכנסת, שהרי אין תפלתו של אדם נשמעת אלא בבית הכנסת, אז גם אשי ישראל מתקבלים, אבל מי שלא התפלל בבית הכנסת אין תפלתו מתקבלת, וגם אינו עולה אשה לה' אחרי מותו.

והמעם נלענ"ד שהרי כל הו"ל מלא קליפות, ואיך תעלה נשמתו למעלה, והרי יש לה אורבים בדרך, אלא שהנשמה כבר רגילה בכל יום דרך הילוכה לבית הכנסת, וכבר כל ימי חייה קידשה הדרך הזה בהילוך של מצוה, ודרך הזה אחר מותה באה לבית הכנסת, ושם שער השמים לעלות למעלה, ואז מתקבלת לקרבן אשה לה', ע"י מיכאל כה"ג, ואז מתחלה גם שחיטתה אינה ע"י הס"מ דסכין פגום שהרי תפסל מקרבן, אבל מי שאינו בא בשום פעם לבית הכנסת, גם אחרי מותו נעו מעגלות הקדושה בפני נשמתו, והקליפות טורפות אותה. וגם מתחלה זבחתה ע"י הס"מ בסכין פגום ולכלבא איתמסר, וזה כיון דוד הע"ה הצילה מחרב נפשי, מיד כלב יחידתי, שזה תלוי בזה שאם תמות נפשו ע"י חרב של מלאך המות,

(סעי' ב') המתיק פירוש זה בזה הלשון "ואשי ישראל וכו' הן הקרבנות שמקריבים הצדיקים ומוסרים נפשותיהם להקב"ה על כל דיבור ודיבור היוצא מפייהם המכונה בשם מזבח, באהבה רבה הבאה עליהם מלמעלה על ידי מיכאל שר החסד, וזו היא תפילה הנקרא עבודה שבלב, והקרבנות אלו שהן באש ההתלהבות נקראות 'אשי ישראל', ותפילתם היא גוף התפילה שהן תיבותיה". ובא"ר (סי' ק"כ אות א') מיישב הנירסא (וכמו שגם התוס' כנ"ל גרסו כן), שיש קצבה כמה נשמות מיכאל מקריב כל יום, ואם כן מקריב מיכאל כל יום נשמות צדיקים שמתו כבר, ושפיר מתפללין שיתקבל במהרה אותם נשמות שהוא מקריב היום.

עוד תירץ הא"ר די"ל שגם נשמות של צדיקים שמתו משנים רבות, מתעורר איזה זכות והם נקרבים על גבי מזבח של מעלה, ועליהם אנו מתפללים שיקובלו במהרה לרצון. ובעין יוסף (בסידור אוצה"ת) מביא כן מהאריז"ל, שסוף שכר ותענוג הנשמות בעוה"ב, הוא מה שמיכאל הכה"ג לוקח הנשמה, ומקריבה על המזבח לפני ה', ושמחה ותענוג זה לא שזפתו עין רואה. והיעב"ץ במור וקציעה (סי' ק"כ) העיר לפירוש זה מה כל זה שייך לברכת ה"עבודה", ותירץ דנשמותיהן של הצדיקים הנקרבות למעלה, היינו אותם שנהרגו על קידוש ה' – למען שמו ית', ואין לך עבודה גדולה ממנו.

אורו של אהדיא"ל כלול משלושה אורות ועמו כ"ב מלאכים המשמשים עמו
הַאִי נְהוֹרָא פְּלִיל בְּתֵלַת נְהוֹרִין אור זה של אהדיא"ל כלול משלושה
 אורות, **בְּגִין דְּהַהוּא רַבּוּת מְשַׁחָא, אַתְּפְּלִיל בְּתֵלַת**

אור הרשב"י

להתפלל בבית הכנסת כי צריך לשים שם
 'מסיבה של הקורונה' והם אינם רוצים בכך,
 ואם יתכונן האדם שע"י תפילתו בבית
 הכנסת זוכה להציל נשמתו מסכין פגומה
 דס"מ וכן בעלותה למעלה להראות פניו
 יתברך לא יבהילה ויאחזו בה הקלי'
 וההיצונים, ויזכה גם על ידי כן להיות לקרבן
 אשה ריה ניהוח לה' ע"י מכאל ודאי כל
 תואנות שוא אלו אינם שוים כקליפת השום.
 וכבר אמר רבי יוחנן (פרקי דרך ארץ פ"ב)
 למדתי כל התורה כולה ולא למדתי שני
 דברים הללו עד עכשו, מתן שכר מן הזקינה
 ויראת הטא מן הבתולה, מתן שכר מן הזקינה
 כיצד, פעם אחת מצאתי זקינה אחת בבית
 הכנסת שבאת מעיר לעיר להתפלל, ואמרתי
 לה בתי לא היה בית הכנסת בעירך, ואמרה
 לי רבי באתי מעיר לעיר להתפלל לקבל שכר
 ואתה אומר לי כך, הא למדנו מתן שכר מן
 הזקינה וכו' ע"כ.

וכתב רבינו יוסף היים בספר בא"ח סוף
 הקדמה לפ' מקץ: ומאחר שהתפילות עניינם
 נורא ונשגב שנעשה בהם בירורים גדולים
 אשר העולמות העליונים תלויים בהם, וגם
 הגאולה העתידה להיות בב"א תלויה בהם,
 לכך נכון להשתדל ולהזהר להתפלל בבית
 הכנסת שהיא דוגמת בהמ"ק ונקראת "מקדש

שהוא בסכין פגום, ממילא שוב נפסלה
 מלהיות קרבן לה', ולכלבא איתמסר.
 ובזה נלע"ד טעם למה שאמרו חז"ל (כתובות
 ק"א ע"א) יחיו מתיך נבלתי יקומון, יחיו
 מתיך אלו מתים שבא"י, נבלתי יקומון אלו
 מתים שבחו"ל ומ"ם נקראו אלו נבלות משום
 שמתתן ע"י הס"מ בסכין פגום.

ובזה כבר אמרתי פעם א', פירוש הפסוק
 (ישעי' מ"ג כ"א) "עם זו יצרתי לי תהלתי
 יספרו, ולא אותי קראת יעקב, כי יגעתי בי
 ישראל, לא הבאת לי שה עולתיך וזבחיך לא
 כבדתני", כי ישראל נבראו להודות לשמו
 יתברך, ולא אותי קראת יעקב, שהרי יגעת
 בי ישראל, שיגיעה ועמל נחשב לך הילוכך
 לבית הכנסת, לא הבאת לי שה עולתיך
 שהתפילה היא במקום שה התמיד, לא
 הבאת לי למקומי, כי אם הנחתן בביתך,
 וזבחיך כאשר יגיעו זבחיך דהיינו שעת
 מיתה, לא כבדתני תהא זביחתו ע"י הס"מ
 בסכין פגום, ולא יעלה לריה ניהוח לכבוד
 שמו כנשמת הצדיקים עכ"ל.

ודבר זה הוא מוסר גדול לאדם כמה צריך
 לרדוף אחר זה להתפלל אך ורק בבית
 הכנסת ולא יפסיד מעלה גדולה זו בשביל
 איזה תואנות שוא כמו ששמעתי שיש
 שנשארים להתפלל בביתם ואינם הולכים